

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CXLIV. De Professore SS. Canonum Doctores creante ex utroque
Jure.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

TITULUS V.

De Magistris, & ne aliquid exigatur pro
Licentia docendi.

DECISIO CXLIX.

De Professore SS. Canonum Doctores creante ex
utroque Jure.

SPECIES FACII.

In celebri quadam Universitate ad
Cathedram Juris Ecclesiastici ali-
quod abhinc annis admotus est
Clericus Regularis, SS. Theologiae
& SS. Canonum Doctor, qui ani-
madvertens, SS. Canonum Professo-
ris prerogativas & jura in primava
dictae cathedrae concessione ipsi con-
cessa sensim imminuta fuisse, recur-
rit ad Principem territorialem, Uni-
versitatis Fundatorem & Dominum,
humiliter supplicans, quatenus
prerogativas & jura Canonistae ab
antiquo competentia clementissime
restaurare dignaretur. Quod &
plenissime obtinuit, cum vero inter
ea fuerit jus inaugurandi Doctores

ex utroque Jure, mox, cum ordo
ipsum tangeret, ad hanc functionem
se accinxit, & successivè per plures
actus solennes solenniter creavit
Doctores ex utroque Jure, Civili
æquè atque Canonico, publicèque
renuntiavit, nemine quidem apertè
quidquam contrà movente: non ta-
men defuit unus & alter, qui oc-
cultè mussitabant, sub-obscurè et-
iam insinuantes, dubium moveri
posse contra valorem inaugurat-
ionis, tanquam factae ab eo, qui Do-
ctorali laurea ex Jure Civili nec ipse
erat insignitus. Contra hos in si-
lento mussitantes deciditur non du-
bium, sed

✠) o (✠

D 3

QUÆ

QUÆSTIO.

An Gradus Academicus, in specie Supremus seu Doctoralis, valide conferatur à membro Universitatis, vel Facultatis, talem gradum nunquam adeptus?

Musitantes illi videri volebant dicere 1. Nemo dat, quod non habet, ut communi & recepto in Scholis axiomate, & quasi principio fundamentali, circumfertur: sed hic Professor SS. Canonum non habuit Doctoratum ex Jure Civili: ergo alijs dare & communicare non potuit. 2. Quilibet debet manere intra sphaeram suæ activitatis, quam si egreditur, frustra & inefficax est conatus. Sic ipsi Principes, Superiorem in linea suæ jurisdictionis non agnoscentes, quibus juxta plerosque omnes competit facultas creandi Doctores, manent in sua sphaera & in suo foro, ita ut Imperator quidem vel per se ipsum, vel per Comites Palatinos, ut vocant, ac per deputatos, creare Doctores possit ex Jurisprudencia Civili & Arte Medica, iisque honores litterarios cum annexis privilegijs, sicut alios honores & privilegia, decernere & conferre, ac vicissim Papa ex Theologia & Jure Canonico. Sed Professor Canonum promovens aliquem in Doctorem Juris Civili egreditur sphaeram activitatis suæ: ergo.

2. Verùm hæc argumenta, utpote à non Juristis concepta, non sunt deprompta ea sphaera genuinæ erudi-

tionis, & solidæ Juris scripti & non scripti peritiæ, consequenter frustra ac inefficaciter, & simul incaute in dubium revocare inaugurationis valorem occulto molimine (nam in apertum producere nemo ausus est motu vel Principis territorialis, Universitatis Domini, vel explosionis) machinantur. Pro certo igitur tenendum, Gradum Doctoratus ex Jure etiam Civili à Canonista, qui membrum est Facultatis Juridicæ, valide collatum esse, & deinceps conferri, licet ipse Doctor ex Jure Civili creatus nunquam sit. Demonstratur 1. Canonista, qui membrum est Facultatis Juridicæ, creat Doctores ex utroque Jure, prævia examine super habilitate per dictam Facultatem instituto approbato, & quidem creat nomine, auctoritate, & consensu Facultatis: Sed Facultas seu Collegium Juridicum indubitatò habet potestatem creandi Doctores ex utroque Jure, & quod nomine & auctoritate memorati Collegii facit membrum illius, ipsum Collegium facere censetur. arg. c. 42. v. vel saltem de Elect. c. qui facit per alium. de R. J. in 6. l. 1. de procurat. l. 19. ff. ad Municip. ergo Canonista potestatem habet creandi, & valide creat

creat Doctores ex utroque Jure. Et *Ma. & Min.* in hoc syllogismo est indubitata & certa tum per se, tum ex allegatis Juribus; conclusio autem est *in forma*. 2. In Moralibus non est necesse, ut agens formaliter contineat perfectionem effectus, seu ut easdem qualitates habeat, quas alteri tribuit, aliàs nec Summi Principes validè decernerent & conferrent per se vel per alios alicui litterarios & Doctorales honores, quod tamen ne quidem impudentissimus in dubium vocare ausus fuerit, an scilicet id possint: aliàs Confessarius peccator non posset facere justos seu gratiam sanctificantem & justitiam conferre verè poenitentibus & sua peccata confessis, quod negare contra Fidem foret: aliàs nullus Magistratus posset legitimare spurios, quia ipse nunquam legitimatus: aliàs nullus verè Parochus posset authenticare Matrimonium, quia nullus verè fuit Matrimonio unquam copulatus: aliàs nullus Canonicus non-Episcopus suo suffragio facere posset Episcopum &c. &c. Cur ergo necesse sit, ut creans Doctorem Juris Civilis sit & ipse Doctor Juris Civilis? 3. Consuetudo verè omnium Universitatum Catholicarum in Germania habet, ut Gradus *Licentie*, seu *Licentiatùs*, etiam ex Jure Civili & Medicina, Cancellarius vel Pro-Cancellarius conferat, licèt ipse nec ex Jure Civili nec ex Medicina gradum *Licentiatùs* unquam adeptus sit, &

ferè tantùm ex Theologia *Licentiatùs* & Doctor sit, nemoque vel verbulò nullitatè contrà, & hos gradus Litterarios tanquam dubios de valore vel occultè tantùm fugillat aut impugnat: unde ergo inevitabile factum derivatum venit in gradum Doctoratùs, ut necesse sit eum conferri ab illo, qui simili gradu insignitus est? *Confirmatur*: in præcipuis Europæ Universitatibus supremos gradus Litterarios, nimirum Doctorales, conferunt ferè soli Clerici, qui plerumque non sunt Doctores Juris Civilis, nunquam autem Artis Medicæ, & tamen nemini incidit horum graduum valorem revocare in dubium: sic in Bononiensi Universitate dictos gradus omnes confert Ecclesiæ Majoris Archidiaconus, & in Parisina Cancellarius, teste Lénau. *de Privileg. Doctor p. 1. n. 4.* in Salmanticensi idem Cancellarius Universitatis, qui simul Canonicus & Scholasticus est in Ecclesia Cathedrali, teste Gonzalez ad *c. 4. h. t. n. 5.* & Mendol. *1. Jur. Academ. n. 171.* Ratio est, quia talis Clericus renuntians solemniter Doctores, & Doctoralia insignia conferendo declarans tales, ac quasi investiens (quo modo conferri dicitur Doctoratus) non ipse approbat illos, sed ut approbatos Doctorum Facultatis prævio examine & judicio renuntiat Doctores conferens iis insignia, Faber *in l. 2. C. vet. Jur. enucl.* Lénau. *n. 4. cit.* Demum 4. Potestas conferendi Gradus Litterarios descendit à Supre-

à Supremis Principibus Superiorem non recognoscentibus, qui eam communicant, quibus volunt, maximè autem Academiis ipsorum auctoritate erectis (qualis etiam est Universitas, de qua loquimur, quæ tum Pontificia tum Cæsarea auctoritate cum communicatione privilegiorum celeberrimis & antiquissimis Universitatibus competentium erecta est) exercendam variè, & per eos, quos Universitas ad id destinat; nullatenus autem requisiverunt Supremi Principes, ut ille destinatus eodem fulgeat gradu, quem confert: ergo necesse non est, ut conferens habeat gradum, quem confert. Sic potestatem creandi DD. SS. Theologiæ cum privilegio Pontificio & Cæsareo obtinent duo Rectores Societatis Jesu Romæ, nempe Rector Collegii Romani, & Rector Collegii Germanici ad S. Apollinarem, licet ipsi nullum plerumque gradum in Litteris habeant.

3 In contrarium allata prorsus infirma sunt. *Primum* quidem; quia in moralibus illud axioma nullatenus procedit, cum ex innumeris exemplis pateat produci effectus, cujus qualitates, proprietates, & naturam non habet causa. Dein posset etiam distinguere *Ma.* nemo dat, quod non habet vel formaliter, vel eminenter, vel virtualiter (sicut in physicis) transeat *Ma.* quod non habet formaliter, habet tamen vel eminenter, vel virtualiter *N. Ma.* Professor SS. Canonum in hac Universitate, ut

nihil dicam, quod habeat gradum perfectiorem, scilicet Doctoratum ex Theologia & SS. Canonibus, habet gradum Doctoralem Juris Civilis *virtualiter*, h. e. virtutem & potestatem creandi Doctores etiam ex Jure Civili tanquam membrum Facultatis Juridicæ, cujus nomine, auctoritate, consensu creat, & à prædicto Collegio approbatus, ubi & ipse fert suffragium, renuntiat Doctores, ac insignibus Doctoralibus ornat, & quasi investituram concedit, quam potestatem Facultas Summis Principibus, Papa & Cæsare, obtinuit ultimò, qui possunt & solent eandem potestatem concedere etiam illis, qui simili gradu Litterario non sunt insignes, ut evidenter ex dictis, & ab experientia constat. *Secundum;* quia pariter elucet ex dictis, Canonistam creando Doctores etiam ex Jure Civili (præsertim accessorie & concomitanter cum gradu ex Jure Canonico) nullatenus excedere spheram activitatis suæ, cum hanc activitatem mediè à Principibus, & immediè à Facultate Juridica, cujus membrum est, & cujus nomine, auctoritate & consensu promovet & inaugurat Doctores Juris utriusque acceperit & habeat. Quod Imperator non solet, aut etiam non possit gradum Doctoralem ex SS. Theologia & SS. Canonibus conferre per se vel alios, transmittit, quia hæc scientiæ ex fine suo spirituales sunt, consequenter eos moderari & profectum in iis examinare pro-

probaréque doctrinam Ecclesiasticæ est potestatis ; *transmitto* inquam, quia ubi Collegium & Facultas Juridica constat ex meris Professoribus Laicis, tamen creant Doctores Juris utriusque consequenter & Canonici, idque vi potestatis à Cæsare acceptæ, ubi Academia non est erecta, simul auctoritate Pontificis. Pontifex autem, quamvis non soleat

Gradus conferre per se, vel per deputatos, præcisè ex Jure Civili vel Medicinæ, necdum tamen probatum est id eum non posse. Sed quid sit de his, omnem scrupulum adimit, quod Universitas, de qua sermo, utriusque Summi Principis, Papæ & Cæsaris, auctoritate sit introducta, cum privilegiorum ab utroque facta communicatione.

TITULUS VI.

De Judæis, Sarracenis, & eorum Servis.

DECISIO CL.

De Receptione Judæorum in Provinciam.

SPECIES FACTI.

[Uitpoldus S. R. I. Comes, animadvertens, suos vicinos ejusdem secum Nobilitatis, nimirum immediatè Imperatori & Imperio subiectos, multum emolumenti ex receptis & toleratis in suo territorio Judæis capere, ac paratas ab iis pecunias in obvio necessitatis casu habere posse, deliberavit & ipse, an non sibi expediat Judæos in suam ditio- nem, in qua jam pluribus sæculis non exsisterant, imò, ut fama est, ex eadem propter gravissima scelera expulsi, introducere, ratus, id sibi

non minùs licere, quàm vicinæ Nobilitati : quia tamen conscientia reclamabat, & ipse cæteroque Christiano homine dignam ducebat vitam, non simul & semel executioni dedit suum propositum, nec resol- vit omnimodam introductionem, sed duobus ex ditioribus Judæis, Samueli & Davidi, liberam in suo territorio negotiationem concessit, nondum civitate donatis. Hi autem, pro more hujus gentis, statim hinc indè negotiari, contractus celebra- re, & lucrum quovis modo captare

* E

coepe-

(R. P. Pichler Decif. T. 2.)